

Sophie:44

ISSN 1602-9631

I.C. Instituttet og dets lange rejse

FAGHISTORIE

af Claus Houlberg

Den astrologiske, der startede sin undervisning i 1958, hedder i dag Irene Christensen Instituttet efter sin stifter. Den er Skandinavien's ældste astrologiske skole og har i dag til huse i kælderbutikken, Ringstedgade 6 på Østerbro i København (se ill.). En adresse, stort set i forlængelse af Søerne, nær trafikknudepunktet Trianglen og kun en god spadseretur fra Østerport Station.

Her flyttede instituttet ind i februar 2012 efter en lang og bevæget rejse på en række adresser i københavnsområdet. Det er denne historie, der her fortælles for første gang i sin helhed i anerkendelse af, som digteren PH sagde: "Vi er selv historie."

s. 5 : Fransk astrologi (4) | s. 12 : Museums-nyt

Mariendalsvej 1958-62

Historien tager sin begyndelse i en villa på Frederiksberg med adressen Mariendalsvej 20. Ved hjælp af ny teknologi (Google Maps), kan vi besøge stedet og se villaen, godt gemt bag buske og træer. Her startede Irene Christensen ikke blot sine første hold i astrologi i 1958, men også astrologibladet Stjernerne et par år før, i 1956.

Undervisningen begyndte om aftenen, den 13. januar 1958 kl. 19:10, hvilket dermed er horoskopdata for det, der i dag hedder I.C. Institutet. Som det ses, er der en enkeltstående (singleton) Uranus, som af mange anses for at være astrologiens planet. Under alle omstændigheder markerer den, at her sker noget nyt i forhold til den astrologi, der op til da havde været gældende.

Unitarernes Hus 1962-69

Irene Christensen sparede ikke sig selv og måtte holde en pause med at undervise. Holdene flyttede derfor ind i lejede lokaler i Unitarernes Hus på adressen Dag Hammerskiølds

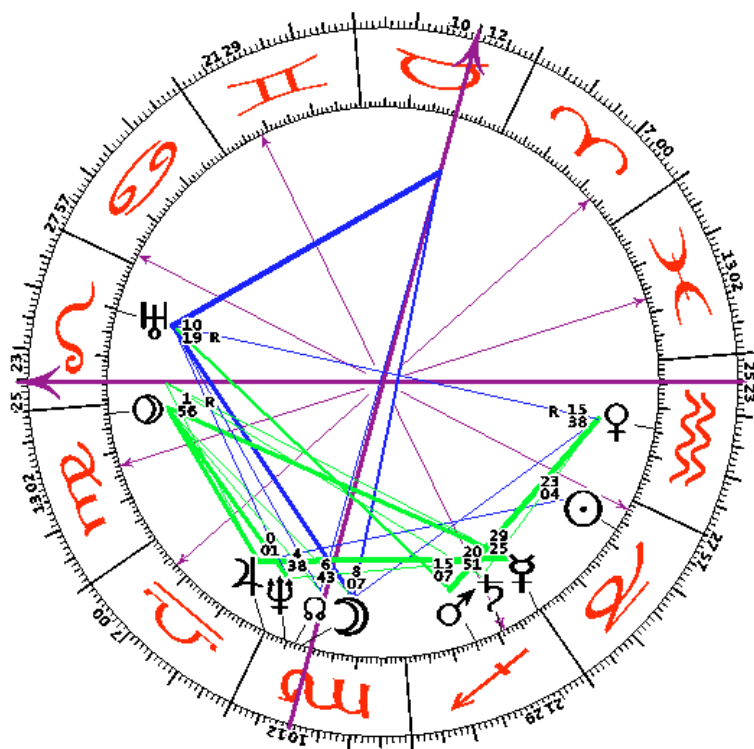
Allé 30. Gilbert Tjørnum, der havde været med fra begyndelsen, overtog undervisningen i en del sæsoner. Det er endnu uklart præcist hvor mange.

Gersonsvej 1969-75

Irene Christensen og hendes familie flyttede til adressen Ger-

sonsvej 20 i Hellerup i 1969, hvor undervisningen nu kunne fortsætte i hendes eget regi. Gersonsvej blev i den periode en adresse, der var som et sam-

lende ikon for den nye astrologiske interesse efter Krigen. Ambitionsniveauet steg i den samme periode, således

at Irene Christensen gjorde sig klar til sin sidste store satsning på astrologien. Den var dels at skabe en diplomuddannelse for astrologer (1974), dels at skabe Astrologiens Hus i City.

Købmagergade 1975-76

Dette visionære projekt blev realiseret i det smalle hus, nær Rundetårn, på adressen Købmagergade 58. Her indrettedes en bogcafé i stuen samt undervisningsrum, redaktion og konsultationsrum på de øvrige etager.

Dette vældige projekt tog naturligvis på kræfterne og holdt i blot et år, indtil Irene Christensens alt for tidlige død i 1976.

Side 2:

Mariendalsvej 20 og horoskopet for I.C. Institutet (13.01.1958 kl19:10 i Kbh.)

Side 3:

Unitarernes Hus (øverst), Gersonsvej (nederst) og Astrologiens Hus (t.h.)

En æra var slut og en ny kunne begynde. Birthe Kirk overtog ledelsen af undervisning og redaktion, og det blev besluttet at fraflytte den ambitiøse adresse i Købmagergade.

Nr. Farimagsgade 1977-2011

I stedet fandt man en patriarlerlejlighed, næsten lige så tæt ved Nørreport Station, blot væk fra centrum, på adressen Nørre Farimagsgade 63. Dette kloge valg skulle vise sig at skabe den blivende adresse for *Irene Christensen Instituttet*, som skolen nu officielt hed, i hele 34 år.

Fra mezzanin-etagen på hjørnet videreførtes undervisningen samt redaktionen og nu også forlaget *Stjernerne*, hvor instituttets egne lærebøger blev udgi-

vet. Alt, hvad der skulle bruges til undervisning og astrologiske studier var under samme tag og instituttet var selvforsynende.

Få år senere, i 1979, skabtes den første astrologiske forening herhjemme (SAFA) i disse lokaler. Alle instituttets lærere, der nu også omfattede Christian Borup, indkaldte alle danske astrologer til et stiftende møde. Foreningens navn var Sammenlutningen Af Fag-Astrologer (SAFA) og som noget nyt definerede man et sæt etiske regler for astrologisk praksis. Regler, der stort set uændrede består i dag, selv om foreningen måtte lukke i 2005. Efter Birthe Kirk stod Christian Borup ved roret og efter ham Pia Balk-Møller. I dag ledes både undervisning

og redaktion af Lillian Jensen, mens forlaget er i Christian Borups eje.

Ringstedgade 6 2012 ->

Af årsager uden for instituttets indflydelse blev lejemålet på Nørre Farimagsgade brat opsagt i efteråret 2011, da hele ejendommen fik ny ejer. Derfor måtte instituttet pr. 1. februar 2012 flytte ind i nye lokaler, i Ringstedgade på Østerbro. De nyindrettede lokaler dér er i dag base for ikke blot Danmarks, men hele Nordens ældste astrologiskole. 🍏

KILDER

- Google Maps (billeder)
- Facebook (historien)
- Månedssbladet *Stjernerne* (data)

Fransk astrologi (4)

Efterkrigstiden

FAGHISTORIE

af Patrice Guinard
(ovs. af Leena Wåle)

Alexander RUPERTI

født den 23. maj 1913 kl. 22:08 i Stuttgart, 48N46 & 09Ø11 (død i 1998). (Kilde: Jacques de Lescaut, 1994 via Lois Rodden, AstroData News, 3, 1986).

International foredragsholder, naturaliseret englænder, discipel af Dane Rudhyar, hvis undervisning han spreder (den såkaldte humanistiske og transpersonelle) inden for rammerne af hans *Réseau d'Astrologie Humaniste*. Han er ligeledes forfatter til adskillige artikler.

Hans hovedværker er *Cours sur l'astrologie psychologique de Rudhyar* (Bruxelles, 1948-49, 2 bind) og hans arbejde *Les cycles du devenir* (Cycles of Becoming); oversat til fransk

Marie-Cavaignac, Monaco, Le Rocher, 1981).

André BARBAULT

født den 1. oktober 1921 kl. 17:00 i Champignelles (Yonne), 47N47 & 03Ø03. (Kilden er ham selv i forskellige bøger).

Forfatter til en ca. halvtreds værker. Sammen med Nicola var han pioner inden for "ko-gebogs-astrologien" (Astroflash 1967) samt grundlægger af tidsskriftet *L'Astrologue* i 1968. Han blev med tiden en autoritet inden for mundanastrologien.

Han har nydt godt af broderen Armands undervisning, af sin mesterlærer Jean Carteret og af Claire Santagostini.

Hans værk *De la psychanalyse à l'astrologie* (Paris, Le Seuil, 1961) har som ambition

dr.phil. Patrice Guinard

HOSSTÅENDE tekst er fjerde del af en gennemgang af den moderne franske astrologis markante skikkelser ved dens begyndelse i 1800-tallet. Den er oversat af astrolog og cand.mag. i fransk, Leena Wåle.

Danske astrologer ved som hovedregel ikke meget om fransk astrologi, selv om den var afsæt for mange ældre astrologer og astrologiske tekster. Eksempelvis var J. Fr. Schroeters tekst i *Salmonsens Leksikon* i 1915, som var almenhedens introduktion til emnet på vores eget sprog, baseret på Fomalhaut (Se SOPHIE:39).

Patrice Guinard fik sin doktor-diputats om astrologiens filosofi antaget på Sorbonne i 1973. Siden har han drevet Centre Universitaire de Recherche en Astrologie, forkortet CURA. Centeret har en flersproget hjemmeside, der er en af de væsentligste kilder til dokumentation af astrologiens udbredelse og indhold i dag.

-red

at "atter at hæve astrologien op på niveau med psykologien" (p. 30) dels ved at udstyre den med freudianske og neo-freudianske tilnærmelser, som man kan diskutere (Solen-Fader, Månen-Moder, Mars-Sønner...), og dels ved at udforske stadierne i den ødipal barndom, og endelig ved at genfortolke menneskekarakterens alsidighed gennem "typer" og "komplekser" (Ikaros, Prometheus, Kain,...), som er nedarvet fra filosofen Gaston Bachelard.

I sit hovedværk *Les astres et l'histoire* (Paris, Pauvert, 1967) foreslår Barbault, at vi rent astrologisk læser den nyere historie begyndende med udgangspunkt i de hurtige planeters cykler kombineret med de langsomme planeter (fra Jupiter til og med Pluto).

MIN MENING: André Barbault har en klart "filosofisk" snert til trods for hans tydelige empiriske tilgangsmåde, selvom han skylder sine kolleger mangt og meget for sin karakterologiske og "symbolistiske" tolkning af de astrologiske faktorer. Som årene gik, specialiserede han sig inden for forudsigelser, især kollektive, hvilket efter hans mening var den eneste måde at anerkende astrologiens realitet.

Desværre angiver de planetariske kendetegn på koncentration, som han har arvet fra Gouchon, kun minimale begivenheder for årene 1914-18 og 1942-45, men desværre også for 1954-57 og 1981-85, for hvilke hans system forudsagde store omvæltninger, der aldrig fandt sted. De langsomme planeters kombinerede cykler synes dog i det mindste at have

givet ét markant resultat: Sovjetregimets fald samtidigt med Saturn-Neptun konjunktionen i 1989. Nu mangler vi blot at finde ud af, om dette "eksperimentelle resultat" ikke er det træ, der skjuler skoven.

Man kan forblive skeptisk mht. spørgsmålet om at finde ud af, om planeternes cykler kan bidrage til en forudsigelse af begivenheder, og man kan spørge sig selv om de grunde, der gør, at en sådan geopolitisk magt på et sådant tidspunkt i dens historie skulle være forbundet med en given cyklus snarere end med en anden. Den empiriske tilgang bringer ikke nogen som helst begyndelse på et svar, end ikke et eller andet forsøg på udformning af en model." Cf. *Valeur des Jugements et Pronostics Astrologiques*.

Michel GAUQUELIN

født den 13. november 1928 kl. 22:15 i Paris' 14. arrondissement (død 20. maj 1991 [selvmord] i hans kritiske 63. år. (Kilde: Jacques de Lescaut, 1994).

Gift fra 1954 til 1985 med Marie Schneider (Françoise

Gauquelin), der erklærer: "He was something of a medieval tyrant, not easy to live with".

Forfatter til adskillige værker og artikler, der offentliggjordes på mange sprog (en bibliografi, der omfatter 150 referencer, blev udgivet af Suitbert Ertel i *Astro-Psychological Problems*, 8.2, 1992.

Hans hovedværk *L'influence des astres* (Paris, Dauphin, 1955, der indeholder fødselsdata på 5756 personer) og *Les hommes et les astres* (Paris, Denoël, 1960) er og bliver hans mest betydningsfulde.. *La vérité sur l'astrologie* (Oxford, 1983); oversat til fransk, Monaco, Le Rocher, 1985), der på én gang er en statusopgørelse og et testamente, som først blev skrevet på engelsk, gentager titlen på et værk af Reverchon.

MIN MENING: Denne mand, der blev astrolog "imod sin vilje", har haft en betragtelig indflydelse også ud over de astrologiske kredse. Han kritiserede sine forgængeres antikverede metoder (Choisnard, van Klöckler, Krafft, Lasson) og introducerer de astronomiske og demografiske korrektioner, der kræves for at skabe tiltro til den psyko-statistiske forskning.

De astrale indflydelser skulle kun dreje sig om 4, senere 5 planeter (Mars, Månen, Saturn, Jupiter og Venus). Disse såkaldte "Gauquelin-planeter", der er "mellempianeter" (på niveau med Nicola's "Existence"), svarer til de forudsatte konkrete eksistentielle fakta (som f.eks. socio-professionelle kategorier og forældres karaktertræk), der bringes i anvendelse af statistikkerne for at afprøve dem.

Den planetariske effekt, som Gauquelin "opdagede", hvad -enten den er reel eller imaginær, skaber med stor redelighed eller i lettere forvansket form (og hvilken rolle spiller det!) - fortsætter med at fodre de uendelige debatter mellem de skeptiske og tvivlesyge og deres modstandere. De fremhæver det voksende tekniske udstyrs kompleksitet for at ende op med nogle til stadighed mere uklare resultater. Michel og Françoise Gauquelins fortjeneste vil i det mindste have været at genindføre astrologiens brolagte vej i den rationalismens stillestående vandpøl, hvis svorne tilhængere ikke længere kan føre sig frem med den samme overfladiskhed, som den, de har udvist over for andre produkter af den menneskelige ånds irrationelle tilbøjelighed, uden at en vis koldsved bryder frem på sædet for deres kejserlige fornuft.

Jean-Pierre NICOLA

født den 8. maj 1929 kl. 08:00 i Nice, 43N42 & 07Ø15. (Kilder: Patrice Guinard (r.p.: 1979) og Jacques de Lescaut, 1994.)

Han har haft afgørende indflydelse på adskillige astrologer og har som elever haft Yves Lenoble, Max Lejbowicz, bel-

giere Yves Thieffry og Jacques Vanaise, Françoise Hardy, Catherine Aubier, Jean-Pierre Vezien, Bernard Blanchet, Jean-Paul Citron, etc.

Chefredaktør på tidsskrifterne *Carré, Astrologique* (1976-1979) og *Cahiers Conditionalistes* (fra 1980 og fremefter).

Forfatter til astrometriske undersøgelser af solsystemet i 1971 og 1992 og til et forsøg på rationalisering af de astrologiske love og regler.

Hans to hovedværker er *La condition solaire* (Paris, éd. Traditionnelles, 1965) og *Pour une astrologie moderne* (Paris, Le Seuil, 1977)

Han har udarbejdet et vist antal modeller, der har til opgave at rense ud i de astrologiske regler og at automatisere fortolkningen: "Vi vil en dag skabe robotter med menneskelignende adfærd. Vejen er åben for en dygtig ingeniør, han skal bare opfinde maskiner, som reagerer på signaler, der kombinerer det simple med det komplekse, det intense med det svage.(...) Et menneskes horoskop omhandler strengt taget den robotagtige side". ("*Harmonie du monde*" in *Cahiers Astrologiques*, 108, Nice, 1964, p. 31-32). Disse modeller bliver grundigt analyseret og diskuteret i min afhandling: *Den refleksologiske Zodiak* (cf. 16zodi.html, i overensstemmelse med den russiske psykolog Ivan Pavlovs arbejder (cf. 16pavlov.html), R.E.T.'s planetskema, og S.O.R.I.-systemet, der anvendes sammen med de 12 klassiske huse (cf. 02domi2.html, note 46) og teorien om de Planetariske Tidsaldre bestemt ud fra deres sideriske omløb.

MIN MENING: Denne genfortolkning af de astrologiske tolkningsregler fører os ikke så meget til et værdifuldt sammenhængende system, som til en pralende brug af astrologens klassiske værktøjer, der ikke er fri for en jargon, der fordobler den, som fortolkeren allerede anvender over for sin uindviede klient. Den betingede tale fremføres som en ufejlbarlig åbenbaring.

Nicola modtager kun med besvær kritik og foretrækker at arbejde inden for en lukket kreds frem for at omgås andre astrologer. Således tog han med tiden - ligesom Freud nogle årtier tidligere - afstand fra sine bedste samarbejdspartnere. Han forbliver en svoren fjende af André Barbault, hvis overdrevent forsonlige doktrin og dennes fjendtlighed imod ham selv han kritiserer. Disse tos sterile og evindelige stridigheder er legendariske i det franske astrologiske miljø.

Det er beklageligt, at Nicola anvendte samme intimiderende adfærd og handlinger over for sine første samarbejdspartnere, som dem han anklager sin rival for. Det morsomme er, at deres fremgangsmåder er og bliver temmelig ens - til trods for deres forskelligheder, og med den afstandtagen, som et kendskab til den uden for den franske heksagon brugte praksis kan give. Det vil sige: anvendelse af det samme astrologiske regelsæt, den lignende betydning de tillægger planeterne og disses cykler i forhold til andre faktorer, en vis mistroiskhed over for husene, en ekstrem forsigtighed mht. horarastrologien.

Françoise SCHNEIDER-GAUQUELIN (født Marie Schneider) født den 19. juni 1929 kl. 04:00 i Neuchâtel (Schweiz), 46N59 & 06Ø56 (hendes eget korrigerede tidspunkt er: kl. 04:10 via hendes mor; kilde Patrice Guinard). Død den 10. august 2007 i Joigny, 47N59 & 03Ø24. Begravet på Joignys kirkegård.

Gift den 6. november 1954 med Michel Gauquelin (skilt den 26. september 1985)

Forestår et tidsskrift (på engelsk) om psykologisk statistik *Astro-Psychological Problems* (1982-1995), der kun er lidt kendt i Frankrig, men yderst værdsat af alle engelsktalende kredse.

Forfatter til flere værker om anvendt psykologi, og til *Méthodes pour étudier la répartition des astres dans le mouvement diurne* (Paris, 1957, i samarbejde med Michel Gauquelin), til *Psychology of the Planets* (San Diego, ACS Publications, 1982; fransk oversættelse, Paris, Astro-Psychological Publications, 1985; tysk oversættelse Freiburg, 1987), desuden til *Les Problèmes de l'heure résolus pour le monde entier* (Paris, Trédaniel, 1987), og sammen med sin mand de berømte

Coordonnées natales et planétaires. Medarbejder og ven med CURA.

MIN MENING: hendes bidrag til Gauquelins arbejder var ganske betragtelig, navnlig inden for research på fødselsdata og den tekniske organisering af statistiske procedurer, mens hendes mand Michel bør have kredit for de indledende intuitive tanker (der i øvrigt oprindeligt kom fra hans forgængere, specielt Lasson), viljen til at opnå resultater og selve nedskrivningen af størstedelen af deres værker.

Françoise Gauquelin har via sit tidsskrift vist, at hun er en første klasses forsker, en forsker "af hjertet". Hun tror kun på de resultater, som hun selv har påvist og bibeholder en yderst skeptisk, for ikke at sige fjendtlig holdning til de dengang almindelige arbejdsmetoder. Hun vil sandsynligvis blive noteret som den anden store dame inden for det tyvende århundredes franske astrologi.

Daniel VERNEY født den 6. april 1935 kl. 12:30 i Brest (Kilde Patrice Guinard, r.p.)

Tager eksamen fra École Polytechnique, grundlægger en astrologskole, førend han tager afstand fra det astrologiske miljø, uden tvivl af grund, som er nemme at gætte.

I sit første værk, *Fondements et avenir de l'astrologie* (Paris, Fayard, 1974), hvortil der henvises øverst i rubrikken "Astrologie" i en af post-tressernes bibler (*Le catalogue des ressources*, bind 3, Paris, Librairies Alternative & Parallèles, 1977, p. 791), forsøger han at tilpasse astronomien til en vis essentiel logik, som de syv klassiske planeter rummer, og som han udvider til også at indbefatte de tre trans-saturniske planeter samt asteroiderne, ganske i overensstemmelse med den "absolutte struktur", som Raymond Abellio fremførte i sit værk fra 1965. Således skulle planeterne i sig selv være tilstrækkelige til at bevise hele det astrologiske grundlag.

Hans andet værk, *L'astrologie et la science future du psychisme* (Monaco, Le Rocher, 1987) er en filosofisk refleksion over astrologien, baseret på strukturer (og ikke på energi, som i hans tidligere bog) og på bevidstheden (og ikke på psykologien eller det psyko-mentale). Han mener, at bevidstheden er den infra-mentale virkelighed, "uden hvilken vi intet ville være" (p. 227). Vi kan kun beklage denne Lacanianske orientering hos forfatteren. (O.A. Jacques Lacan var en fransk psykoanalytiker født 1901 og død i 1981, der var en kontroversiel kritiker af Freuds teorier.)

Jacques HALBRONN

født den 1. december 1947
kl. 11:25 i Paris' 17. arrondissement (kl. 12:30 i følge hans moder). (Kilde Patrice Guinand.)

Doktor Phil. ved universitetet (med adskillige afhandlinger), historiker og etnolog for det astrologiske miljø og arrangør af astrologiske kongresser siden 1975.

Forfatter til ti bøger og mere end tredive artikler. Hans bog *Guide astrologique* (Paris, 1981; 1984; 1992; 1994 m.fl.; 1997, Paris, Laurens) genoptager De Herbais de Thun's idé ved at være et indeks over astrologer og deres aktiviteter (cf. Dominique Devie's anmeldelse af 1994-versionen i *Cahiers de Recherches et d'Études Traditionnelles*, 6. 1994). Det er noget af en udfordring, at han i bibliografien (anført i sin artikel "Astrologie" fra *L'Encyclopédie Universalis* (1992) - blandt de ca. tyve nævnte værker - kun citerer tre, hvortil han ikke selv er direkte indblandet, enten som forfatter eller udgiver. Vi ser således tydeligt "alvoren" hos den akademiske intelligentsia inden for det nævnte emne.

I hans udførlige introduktion til Serge Hutin's *Histoire de l'astrologie* (Paris, Artefact, 1986), betragter han astrologien som en i høj grad kulturel realitet. Han siger, at forbindelsen mellem stjernerne og menneskene "blot er et bånd skabt af mennesket selv" (p. 144). Vi afventer stadig den historiske analyse, som vil kunne berettiggø denne kulturelle "Lamarckisme". (*O.A. J.B. Lamarck havde den teori, at erhvervede egenskaber nedarves, eksempelvis af et organ som udvikles kraftigt hos et individ som følge af flittig brug.*)

Hans mest anvendelige værk forbliver *La vie astrologique il y a cent ans (d'Alan Lao à F.Ch. Barlet)* Paris, Grande Conjonction & Trédaniel, 1992.

Interesserer sig også for det profetiske fænomen.

MIN MENING: Eftersom han altid forskede helt alene og var en ubetimelig historiker og sociolog, en kolerisk organisator af symposier, en kværlantisk iagttagør af det astrologiske liv og en utilpasset og megaloman personlighed, så er han en slags Socrates inden for det astrologiske miljø i Frankrig. Han prøver at forløse folks samvittighed og udøver en art dualistisk fødsels-hjælp, der bliver ignoreret af de fleste astrologer og uforståelig for den "troende".

Han udtaler, at: "Astrologien skulle altså, når alt kommer til alt, være en ting, der er for alvorlig til at blive betroet til astrologer og konsultationen et møde, der er alt for betydningfuldt til ikke at blive gennemtænkt i dybere grad". (i *L'astrologue face à son client*

(*Les ficelles du métier*), Paris, Grande Conjonction, 1995, p. 46). Han fremfører i sine værker de mest selvmodsigende teser: fra "de l'astrologie sensorielle" (1977) til "la cosmothérapie" (1995), eller fra "l'astrologie du tarot" (1983) til "l'astrologie stellaire" (2000). Han uddyber det overfladiske og tildeler det mest banale stråleglans. Med tiden har han fået følelsen af at være blevet en slags leder af et sindssygehospital. Han har ofte i forbindelse med (og som en reaktion på) visse diskussioner, som han havde med mig siden 1983, udviklet stadigt mere komplekse problematikker.

Halbronn er en bedre taler end skribent. Han brillerer i selve konfrontationen og har på det sidste (i december 2000, under CURA-MAO symposiet i Paris) nået toppen af sin kunst. Ved at udarbejde nye "næsten-astrologiske" teorier har han afpudset sin dialektiske maskine og flyttet frontlinjen mellem astrologi og anti-astrologi. Det ser nu ud til, at al den samlede anti-astrologiske argumentation (først og fremmest fra astronomer, men hovedsageligt kommende fra universitetskredse, enten af sociologisk eller historisk orientering) forbliver på et niveau, der ligger noget under de problematikker, som han har forstået at sætte på plads, besnærende og forskruede, men ikke desto mindre gavnlige og levendegørende for enhver refleksion over astrologiens væsen.

Imidlertid tyder noget på, at Halbronn med alderen er blevet ude af stand til at opretholde nogle voksne og velargumenterede diskussioner, hvilket viser

sig som manglende respekt for hans samtalepartnere, principiel forkastelse af modsatte synspunkter, afledning af debatten, når hans observationer viser sig ugyldig, manipulation med ydre fejl under debatten, opsamling af selvmodsigelser uden sikkerhedsnet, ordsqualder med besnærende meninger og ekstravagante dogmatikker. Det væsentligste, på dette forværrede stadium, er ikke sandheden, men en dyst af "politiserende" natur. Hvad der tæller for ham er ikke virkeligheden, men den effekt, som hans tale har på hans publikum, der er så meget desto mere godtroende, fordi det for en stor del intet kender til debattens tekniske krav.

Således kan hans sidste opdigtede historie omhandlende Nostradamus' "Centuries" (der skulle være blevet fabrikerede af nogle tekstforfalskere i det syttende århundrede) kun udvikle sig ved at blive henvendt til et publikum, der er næsten totalt uvidende om de første udgaver heraf. Halbronn er på denne måde nu henvist til at tale til et publikum, der mindre og mindre er i stand til at vurdere disse fjollede spekulationer, der i hovedsagen stammer fra mystifikation.

Andre væsentlige tekster

Jean MAVÉRIC

(pseudonym for Petitjean), *La ré-
forme des bases de l'astrologie
traditionnelle*, (Paris, Alfred Le-
clerc 1912). Et af de få franske

værker, der foreslår en original
model til herskerskaber.

Louis HORICKS

(1900-1992) & Henriette MI-
CHAUX, *Traité pratique d'astro-
logie mondiale* (Nice, Les
Soirées Astrologiques, 1941).

Dette værk (før end de senere
af Michel de Socoa, Dane Rud-
hyar, Robert Doolaard, André
Barbault, San Miguel de Pab-
los...) fremsætter muligheden af
en analyse af de store historiske
mutationer som en funktion af
de langsomme planeters kon-
junktioner, især Pluto-Neptuns
og Neptun-Uranus' cykler.

Charles DE HERBAIS DE THUN

(1862-1946), *Encyclopédie du
mouvement astrologique de lan-
gue française au XXème siècle*
(Bruxelles, Demain, 1944).

Dette er en enestående doku-
mentation af det astrologiske liv
i begyndelsen af århundredet,
med forord af hans landsmand
Brahmy, og den omfatter en
uvurderlig indeks over astrolo-
ger (med komplette fødselsdata,
karrierer, aktiviteter, publikatio-
ner, holdninger...)

Man kan imidlertid beklage
forfatterens tilbøjelighed til at
fremhæve trivielle anekdoter
frem for værkernes indhold, og
ligeledes hans snævre og par-
tiske ånd (navnlig hvad angår
Néroman).

Indflydelse på Halbronn, der
bliver den anden observatør af
det astrologiske miljø i Frankrig.

Marcelle SENARD

(1879-1971), *Le Zodiaque, clef
de l'ontologie, appliqué à la
psychologie* (Lausanne, 1948;
Paris, éd. Traditionnelles, 1967;
1984).

Dette veldokumenterede
arbejde forsøger at kæde
kendskabet til både vestlige og
østlige myter sammen med den
psykologiske tolkning af dyre-
kredsens tegn: "Den fælles kilde
til astrale og mytiske energier
kan findes ved at fordybe sig i
psyken i dens mest arkaiske op-
rindelse, hvilket forklarer deres
overensstemmelse/lighedspunk-
ter" (p. XII).

Robert DAX

(1902-1982), *Psychologie
zodiacale* (Vichy, 1950; Paris,
Arista, 1983).

Disse bemærkelsesværdige
portrætter af Zodiakens 12 tegn
er førstklassens dokumentation
(Santagostini) har haft afgørende
indflydelse på Nicola.

Michel AUPHAN

*L'astrologie confirmée par la
science* (Neuchâtel, La Colom-
be, 1956)

Dette er et forsøg på teoretisk
at skabe en model for stjerner-
nes indflydelse: en vibrerende
stråling (hvis natur og måde at
interagere med det levende stof
vi ikke kender), der udsendes
fra Solen og skulle både blive
reflekteret af hver eneste planet,
og desuden skulle brydes, idet
det inden i hver enkelt af dem
danner et system af konstante
bølger.

Jacques de LESCAUT

(1939-1995), *Encyclopédie
mondiale des astrologues* (série
A, volume 1), Blonay-sur-Vevey
(Suisse), 1994.

Denne samling af 1225 data
blev, sammen med De Herbais
de Thuns værker, basis for fød-
selsdata for de astrologer, som
nævnes i denne afhandling.

**Didier BÉTOURNÉ
& Zoé FACHAN***Traité d'astrologie contemporaine* (Paris, P.U.F., 1990)

Fødselshoroskopets tema indeholder for hver enkelt en særlig historie, som den tolkende astrologs dygtighed gengiver mere eller mindre godt: "Astrologen indgår det væddemål, at den mytologi, som han læser i et himmelkort, vil give ekko i den person, der er født på netop det tidspunkt, og at nati vil vove at blive verdensskaber (i Platons forstand) og derved forny den myte, som præsenteres for ham". (p. 286)

De astrologiske faktorer er ordene, og dyrekredsen et kombinatorisk led. Selve fortolkningen af temaet bliver en dramaturgisk kunst. Astrologen må forsøge at fortælle og iscenesætte sin klients historie. Fortolkerens indbildningskraft gør resten. Dog kan man spørge sig selv, om det ikke er forfatterne selv, der fortæller os en historie.

Patrice GUINARD*L'astrologie: Fondements, logique et perspectives* (Paris, Sorbonne, doktordisputats, 1993)

Dette er en online astro-filosofisk afhandling, der ligger på CURAs hjemmeside

Epilog

Man kunne fristes til at gruppere astrologerne i 4 skoler:

Den empiriske astrologi, der drejer sig om forudsigelser (Brahya, Lasson, André Barbault), der hovedsageligt beskæftiger sig med mundan astrologi, men som også kan anvendes på individuelle mennesker. Den baseres i det væsentligste på observationer af synlige fænomener og på "kendsgerninger".

Den psyko-symboliske astrologi (Julevno, Volguine, Rupert, Gouchon), som argumenterer ud fra en direkte opfattelse af de antagne symboler og deres konfrontation med den psyko-logiske mangfoldighed. Den anvendes hovedsageligt på en tolkning af temaet og støtter sig til analogien med og respekten for en vis tradition.

Den konstruktivistiske astrologi (Selva, Dom Néroman, Nicola, Verney), der grunder over muligheden og funktionen af astrologien og prøver at redegøre for denne via en ny model. Den arbejder på at

definere en vis logik bag ved kendsgerningerne, at genfinde de astrologiske strukturers indre sammenhæng og at reformulere regelsættet.

Den statistiske astrologi (Choisnard, den yngre Krafft, Michel & Françoise Gauquelin) bestræber sig på at bevise eller modbevise visse klassiske astrologiske postulater eller også at finde nye. Den støtter sig på den empiriske psykologi (karaktertræk) og på idéen om socio-professionelle kategorier.

De tre første kategorier dækker mere eller mindre de tre væsentligste strømninger (astro-mantisk, typologisk, soteriologisk), som Brad Kochunas har analyseret, der dog ikke redegør for den statistiske astrologi, i "*The Practice of Contemporary Astrology*". Jeg tror, at morgendagens astrolog bliver nødt til at drage sine egne konklusioner ud fra hver af disse strømningers bidrag. 🍏

	Klassisk regelsæt	Kritik af regelsæt
Ydre data	Forudsigende astrologi	Astro-statistisk astrologi
Indre data	Psyko-symbolisk astrologi	Konstruktivistisk astrologi

Museums-nyt

BESTYRELSEN

af Red.

Den 13. april 2012 afholdt Museet sin årlige, ordinære generalforsamling (GF). Ud over valget af bestyrelse var på dagsordenen en tiltrængt forenkling og opstramning af vedtægterne.

Forenklingen blev vedtaget, så den ifølge vedtægternes bestemmelser kan endeligt vedtages på en ekstraordinær GF, den 11. maj 2012 (kl. 16:30). Det nye team består af:

Bestyrelse:

Claus Houlberg, formand
Benja Frederiksen, næstformand
Mikael Mårtensson, kasserer
Karl Aage Jensen
Ann Booth Rosenqvist

Suppleanter:

Leif Brammer
Ella-Marie Mårtensson
Søren Konrad
Bengt Soelberg

GENINDVIELSE

af Benja Frederiksen

Så skete miraklet, som vi længe havde ventet på. Som en Fugl Fønix har Astrologisk Museum endnu en gang rejst sig fra asken. Astrologisk Museums store bogsamling på flere tusinde bind er nu på plads. Og resten af effekterne er på plads meget snart, idet der er bevilget indkøb af skabe

til den resterende sidevæg som generøst bliver opsat af Søren og Claus Houlberg. Den nye bestyrelse og en række gæster har derfor kunnet genindviet museets publikumsafsnit, som vi har måttet undvære siden fraflytningen af adressen på Nørrebrogade.

Ella Marie Mårtensson, astrologiens grand old lady, blev udvalgt til at klippe det røde bånd med guldbroderede stjerner og det klarede hun på eminent vis. Præcis klokken 17.00 den 19. april 2012 blitzede Mikael's fotoapparat og forevige seancen. Det er ikke tilfældigt, at genindvielsen fandt sted den 19. Astrologihuset og Astrologisk Museum er fortsat begunstiget med 1- og 9-tallet. Næsten alle væsentlige ting i historien er sket på 1- og 9-dage.

Og det er også værd at bemærke at den 19. april startede Tycho Brahe på universitet. Dette gav anledning til at hente Gilbert Tjørnum og Mikael Mårtenssons flotte udstilling med Tycho Brahe, og ikke at forglemme Sophie Brahe, frem og hænge op på væggene.

Derefter var der et traktement af snacks, hyldeblomstdrik, kaffe – og ikke mindst: Kage. Netop kage er blevet museets fornemste kendingsmærke, og der er blevet bagt og fortæret uendelige mængder i tidens løb på mere end 12 år. En til to kager hver måned giver totalt langt over 100 kager, hvor flere fyldte hele bradepander. 🍎

Nyhedsbrevet Sophie udgives løbende og efter behov af Astrologisk Museum. Tidligere numre kan findes på museets hjemmeside <http://pub.asmu.dk> Museums bestyrelse udgør redaktionen, og ansv. red er Claus Houlberg Artikler udtrykker forfatterens synspunkter og ikke nødvendigvis museets.